

i denne Henseende har enhver Formindskelse sin Grændse, man bør vogte sig for at drive det til Overligheder, saa at man begunstiger den Gne i en uforholdsmæssig Grad, og i en uforholdsmæssig Grad forringer den Andens Naar. I det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 4, saavel som i selve den Bestemmelse at den høieste Pension skal være 2500 Rbd., ligger jo egentlig det Princip, at enten maa ingen Indtægt for noget Embede i Danmark være større end omtrent en Trediedeel saameget til, ikke være større end at to Trediedele deraf ikke udgjør mere end 2,500 Rbd., eller ogsaa, at de Embedsmænd, som naae disse høiere Statstjenester, kun skulde have den almindelige Pensionsberettigelse i Forhold til den Deel af deres Indtægter, som kunde give en Pension af 2500 Rbd., men ingen med Hensyn til den øvrige Deel; hvad denne øvrige Deel angaaer, da skulde de være henviste ikke blot til Legislaturen, forsaavidt som det jo kun er ved en speciel Lov, at der kan bevilges en større Pension, men, naar man opfatter Sagen saaledes som den vil stille sig i Praxis, bliver det i Grunden til den vedkommende Ministers Raade, at de henvises. Det vil nemlig ordentligviis kun tænkes, at der kommer Forslag frem om Undtagelse med Hensyn til Pensionering, naar Regjeringen selv tager Initiativet. Men jeg troer ikke, at det er heldigt her at sige, at de høiere Statsembeder kun for en vis Deel have almindelig Pensionsret, at det, naar den almindelige Scala i sin Anvendelse paa dem fører til et gunstigere Resultat, skal berøve paa en Raade, hvorvidt de kunne naae dette Resultat eller ikke. Jeg troer, at man med samme Grund kan sige, at de Embeder, der ere afslagne saa stærkt, at der kan være Spørgsmaal om, at de kunne komme i dette Tilfælde, skulle have ligesaa fuldt Krav paa de to Trediedele, som de lavere Embeder. Man indvender mulig herimod, at det saa overhovedet er inconsequent at fastsætte noget Maximum for Pensionens Størrelse, at man jo saa i alle Tilfælde skulde lade Pensionen løbe op ved Hjælp af den almindelige Scalaberegning. Jeg indrømmer, at det vilde være en consequent Opfattelse af Sagen, men da vi have visse fast stillede Gageringer her i Landet, som ikke altid svare til

de høiere Statsembeder, har Regjeringen ved Sagens første Forelæggelse fundet det hensigtsmæssigt dog at stille en vis Grændse. Denne Grændse blev stillet fra først af til 4,000 Rbd. Regjeringen fandt sig i, væsentlig for at kunne være i Overensstemmelse med Udvalget og for at faae denne Sag ført til et endeligt Resultat, at den blev nedsat til 3,000 Rbd., fordi man tillige ved at oversee Forholdene fandt, at der meget sjældent vilde kunde blive Spørgsmaal om en høiere Pension end 3,000 Rbd.; men Sagen stiller sig strax anderledes, saasnart der er Spørgsmaal om at sætte dette Maximum yderligere ned fra 3,000 Rbd. til 2,500 Rbd., thi en heel Deel Embedsmænd vil da for en væsentlig Deel af deres Pensionsberettigelse blive henvist til særlige Love; det er i saa Henseende ingenlunde nødvendigt, at der, saaledes som Endringsforslaget under Nr. 4 gaaer ud paa, skulde udtrykkeligt behøves at udtales i Pensionssloven, at en høiere Pension end 2,500 Rbd. kun kan bevilges ved Lov; det er Noget, som følger af sig selv, at man kan gjøre Forslag om Undtagelse fra det almindelige Reglement; skal der ligge Noget i Forslaget, da er det det Princip, som jeg nylig tillod mig at antyde, men jeg troer, at det vilde være meget betænkeligt med Hensyn til vor fremtidige Udvikling. Man har vel været meget tilbøjelig til at ivre imod Bureaukratiet her i Danmark, men jeg troer, at man ved mange Leiligheder ikke har gjort sig ganske klart, hvad der forstaaes ved Bureaukratiet, og mangt at Forhold her, som aldeles ikke stod i Forbindelse med Embedsforholdet, er blevet henført under Bureaukratiet, skøndt det aldeles ikke egnede sig dertil; men selv om ogsaa et saadant har fundet Sted, saa troer jeg, det maa være aldeles klart for Enhver, at der ikke længere her kan være Spørgsmaal om noget Bureaukratie; jeg troer, at Ingen vil kunne nægte, at Bureaukratiet, om det har eksisteret her, nu er knækket, men jeg troer paa den anden Side heller ikke, at man kan nægte, at det er nødvendigt, at man har en dygtig Embedsstand, og jeg troer, at Enhver maa indrømme, at det er meget farligt at stille Pensionssloven, Gageloven og alt hvad der vedkommer Embedsstandens materielle Forhold